

Kısa Markalarda Karıştırılma İhtimaline İlişkin Yakın Tarihli Yargıtay Kararı

Yargıtay'ın yakın tarihli bir kararında (Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin 2 Temmuz 2020 tarih, 2019/5262 E., 2020/3449 K sayılı kararı), kısa markalar arasındaki karıştırılma ihtimali değerlendirilmiştir. Dava, 2017/139 Esas, 2017/411 Karar numarası ile Ankara 2. Fikri Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi nezdinde görülmüş olup, davaya konu olayda, ayırt edici "

KOTON

" logosunun da sahibi olan davacı ünlü giyim firması "Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi" ("Koton"), üçüncü bir kişinin itirazı üzerine 25. sınıf mallar ve 35. sınıf hizmetler üzerinde tescilli "COM" kelime markası ile karıştırılma ihtimalini oluşturacak derecede benzer olduğu tespit edilerek 18, 25 ve 35. Sınıflardaki mal ve hizmetler

üzerinde tescil edilmek istenen "COM" ibareli marka başvurusunun reddedilmesi yönünde verilen Türk Patent ve Marka Kurumu ("Türkpatent") Yeniden İnceleme ve Değerlendirme Kurulu ("YİDK") kararının iptalini talep etmiştir.

Olayda davacının marka başvurusu 03, 09, 14, 18, 25 ve 35. sınıflardaki mal ve hizmetler üzerinde tescil edilmek üzere yapılmış olup bu markaya "COM" kelime markalarına dayanılarak itiraz edilmiştir. Markalar Dairesi Başkanlığı, 03, 09, 14, 18, 25 ve 35. sınıflarda yer alan mal ve hizmetlerin bir kısmı için söz konusu itirazın kabulüne karar vermiştir. Davacı şirket söz konusu karara karşı itiraz etmiş ve Kurul'un kararı sonucunda dava konusu marka başvurusunun 18, 25 ve 35. sınıflardaki mal ve hizmetler bakımından reddine karar verilmiş ve idari süreç bu şekilde sonuçlanmıştır.

Koton bu karara karşı karar iptal davası açmış; davada başvurunun davacı şirketin tescilli ve yıllardır kullanımında olan "pamuk çiçeği figürünü" içermesi nedeniyle redde gerekçe marka ile genel görünümleri bakımından görsel, işitsel ve anlamsal olarak farklılaştığını olduğunu iddia etmiştir. Davalı şirket ise dilekçesinde markaları oluşturan işaretlerin görsel, işitsel ve anlamsal olarak benzer olduğunu ve "pamuk çiçeği figürünün" varlığının bu gerçeği değiştirmediğini ileri sürmüştür.

Dilekçeler teatisinin tamamlanmasının ardından ilk derece mahkemesi, davacının marka başvurusunun "COM & Şekil" ve itiraza dayanak markanın "COM" kelime markaları olduğuna, her iki markanın da aynı şekilde telaffuz edileceğine ve "pamuk çiçeği figürünün" varlığının durumu değiştirmeyeceğine karar vermiştir. Söz konusu karar istinaf incelemesi sonucunda Bölge Adliye Mahkemesi'nce, takip eden temyiz sonucunda da Yargıtay'ca ilk

derece mahkemesinin kararının bozulması için hukuki bir gerekçe olmadığından bahisle reddedilmiş ve karar kesinleşmiştir.

Karar, kısa markaların karıştırılma ihtimali değerlendirmesinde, daha eski tarihli markanın ayırt ediciliğinin düşük olduğu durumlarda dahi Türk Patent ve Marka Kurumu ve Mahkemelerin konuya yaklaşımının oldukça dar olduğunu göstermesiyle şaşırtıcı niteliktedir. Nitekim itiraz edilen marka başvurusu, "@" şekliyle belirtilen "pamuk çiçeği figürünün" "C" ve "M" harfleri arasına yerleştirilmesi ile oluşturulmuş olup, üçüncü kişiye ait daha eski tarihli marka ise, nokta olmadan yalnızca "COM" kelimesini içermektedir. Bununla birlikte, global ve ülke kodlu alan adlarının uzantısı için kullanılan ".com" kısaltması genel ve tanımlayıcı bir ifadedir ve nokta işareti kullanılmasa dahi tüketiciler "com" ibaresini yaygın kullanımı sebebiyle ".com" olarak algılayacaktır.

Mahkemenin değerlendirmesinde, daha eski tarihli markanın düşük ayırt edici karakterini, her iki markanın da sadece iki aynı harften oluştuğunu dikkate alması ve davacı firma tarafından uzun süredir kullanılan "pamuk çiçeği figürünü" markalar arasında karıştırılma ihtimalini önlemek için yeterli bulması beklenirdi. Bu nedenle yazarlar, Yargıtay'ın markaların karıştırılma ihtimaline yol açacak kadar benzer olmadığını tespit etmesi ve ilk derece Mahkemesi'nin kararını bozması gerektiğine inanmaktadır.

Ne var ki bu karar, karıştırılma ihtimaline yol açacak benzerliği değerlendirirken zayıf markaların rolünü nasıl değerlendirdiği hususunda Yargıtay'ın hakim yaklaşımındaki değişikliğe ilişkin herhangi bir yol göstericilik sağlamamaktadır. (Yargıtay'ın benzer konulardaki değerlendirmeleri için lütfen [Chesterfield v. Blue Line](#), [Benimo v. Buda Benim](#) kararlarına bakınız.) Dolayısıyla, söz konusu kararın gelecekteki davalar için güçlü bir emsal de teşkil etmemesi gerektiği düşünülmektedir.

Uğur Aktekin – Berrin Dinçer Özbey